

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 291.

Ellevte Sæssion.

82de Møde.

Løvedagen den 31te Marts Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

Judenrigsministeren (forts.): Men saaledes som den fornuftige private Mand handler i Livets Anliggender, saaledes bør man ogsaa handle, naar det gjælder om et Statsanliggende, nemlig: ikke stille „at“ fra „hvorledes“. Man elsker og er indtagen i Reformen, man vil gjerne ægte den, Gud bevares, men man vil dog gjerne vide, hvorledes den kommer til at see ud. Det kunde jo være en saadan rigtig skelende og letfærdig Reform, som man absolut skulde nødes til at ægte (En Stemme: Det bliver den ikke!). Er der Noget, som kan give nogen Sikkerhed derfor? Derfor er det, man siger, at for at kunne binde sig til Reformen, maa man vide, hvorledes den skal være, og deri handler man aldeles overeensstemmende med de Grundsætninger, som følges af enhver fornuftig Mand i det daglige Livs Færd, og som ikke uden Støbe og Fare kunne tilside sættes i det offentlige Liv. Men dog, dog drister den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sig til at sige, at det er „tvetydigt“; han har hødt Dristighed til at sige det, (R. Jensen: Ja, det er forvovent gjort!). „Det er forvovent gjort,“ siges der; der er forskjellige Meninger om, hvad man forstaaer ved at vove, det er meget muligt, at der ikke er Noget vover i dette Tilfælde; men at

fremføre saa ubesøiede Beslydninger i en Forsamlings Paasyn, som i det foreliggende Spørgsmaal har hørt Alt, hvad der er passeret, det kalder jeg — forvovent.

Tscherning: Det, der egentlig er det væsentlige Spørgsmaal med Hensyn til det foreliggende Forslag fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), er, om det er bestemt til at afløse Afstemningen over den foreslaaede Paragraph efter § 25. Dersom den foreslaaede Beslutning med denne Tilføjning skulde afløse Afstemningen over § 25, saa kunde jeg sige, at der maaskee ikke var sagt for meget ved Tilføringen, men naar man derimod vil, som det efter min Overtydning vil være det Rette, stemme for Forslaget til Paragraphen, forekommer det mig, at det er for meget paa eengang. Naar man udtaler sin Mening simpelt og ligefrem gjennem Afstemningen for denne Paragraph og lader Tveetydigheden ligge deri, at Ministeriet ikke fortrækker Regjeringens eget Varn, men støder det fra sig i det Dieblis, hvor det skulde komme ilte, saa behøver man ikke videre at udtale det, saa ligger det tilstrækkeligt deri. Jeg vil derfor for mit Vedkommende hellere holde mig til den simple Bei at stemme for den foreslaaede Paragraph; men skulde de ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, hellere ønske at opgive Afstemningen over Paragraphen og saa tage Beslutningen i denne Skikkelse i Stedet, saa skal jeg tage min Afstemning under nærmere Overveielse, men i ethvert Fald ikke stemme mod Beslutningen, for ikke at være imod, at Lovem